

Foretagelse for en saakaldt staaende Voldgiftsdomstol, oprettet i hver Overøvrighedsreds, med en retskyndig Formand.

Lige siden Voldgiftsinstitutionen blev indført ved en Lov af 19. April 1907 (afløst først af tidsbegrænsede Love af 1912 og 1917, dernæst af den ikke-tidsbegrænsede Lov af 12. Juni 1922), har Hovedprincippet i Voldgiftslovene: Afgørelse af Husdyrtvistigheder alene gennem Lægmænd uden Medvirken af Personer, der er i Besiddelse af juridisk Sagskundskab, været Genstand for en skarp *Kritik* fra den juridiske Videnskabs Side. Derimod har der inden for Landbrugsorganisationerne været Tilfredshed med Voldgiftsordningens Hovedprincip, hvorimod der har været rettet Kritik mod forskellige mindre væsentlige Punkter i Voldgiftsinstitutionens Virksomhed, navnlig Sagsbehandlings Langsomhed og Uensartetheden af de af Voldgiftsretterne truffne Afgørelser.

For at faa afhjulpet de af Landbrugsorganisationerne kritiserede Forhold henvendte De samvirkende Landboforeninger og De samvirkende Husmandsforeninger sig i 1936 i Fællesskab til Justitsministeren, der paa denne Foranledning ved Skrivelse af 27. April s. A. nedsatte et *Udvalg* med den Opgave at gennemgaa Reglerne om Voldgift ved Husdyrhandler med Henblik paa eventuelle Ændringer i Lovgivningen herom samt Tilvejebringelse af større Ensartethed i Afgørelserne. Udvalget, hvis Formand var Professor *Hurwitz*, og som desuden bestod af et veterinærkyndigt Medlem, udpeget af Landbrugsministeriet, en Dommer, udpeget af Dommerforeningen, 2 Repræsentanter for Landboforeningerne og 2 for Husmandsforeningerne, afgav i Februar 1938 en omfattende *Betænkning*. Her hævdede Udvalgets juridiske Medlemmer den principielle Opfattelse, at Sagerne burde behandles af de ordinære Domstole under Medvirken af sagkyndige Dommere (*Husdyrretter*), medens Udvalgets øvrige Medlemmer ønskede at bibeholde den gældende Voldgiftsordnings Hovedprincip og indskrænke sig til at reformere Ordningen paa de af Landbrugsorganisationerne kritiserede Punkter. Trods disse afvigende Hovedsynspunkter enedes Udvalget imidlertid om en Række *Ændringer* i Loven, idet Dommer *Anker* dog stillede Særforslag med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvem der skal beklæde Formandssædet i Voldgiftsretten i Tilfælde, hvor Dommeren er indtraadt som Medlem af denne.

Der blev derefter indhentet *Erklæringer* fra forskellige Institutioner over Udvalgets Indstilling. Retsplejeudvalget og Dommerforeningen anbefalede Gennemførelse af det juridiske Mindretals Forslag om Husdyrretter som den bedste Løsning, men hvis der skulde gennemføres en Ordning paa